

REPUBLIKA HRVATSKA
PREKRŠAJNI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Avenija Dubrovnik 8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Prekršajni sud u Zagrebu, po sutkinji Slavici Radić, uz sudjelovanje Gordane Oršić kao zapisničarke, u prekršajnom predmetu protiv I okr. pravne osobe FACTA VERA d.o.o. i II okr. odgovorne osobe TONIA ŠEGON zastupani po odvjetniku Davoru Galetović iz Zagreba, Nemčićeva 7, zbog prekršaja kažnjivih po čl. 50. st. 2. a u vezi sa st. 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa (NN 26/11, 12/12) povodom optužnog prijedloga podnijetog od strane Općinskog državnog odvjetništva u Zagrebu, pod brojem PP-DO-30/2014 od 25. srpnja 2014. godine i ispravka optužnog prijedloga broj PP-DO-30/14 od dana 27. listopada 2015. godine, po provedenoj glavnoj raspravi, temeljem čl. 183. Prekršajnog zakona (NN 107/07, 39/13, 157/13), dana 24. ožujka 2016. godine, javno je objavio i

p r e s u d i o j e

I okr. pravna osoba: FACTA VERA d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Jarunska cesta 31, OIB 12722099417, MBS MBS 080433979, prekršajno nekažnjavani

II okr. odgovorna osoba: TONI ŠEGON, sin Branka, rođ. 05. svibnja 1980. godine, OIB 17189361560, s prebivalištem u Zagrebu, Vinogradi 72, prekršajno nekažnjavan,

k r i v i s u

što su I okr. kao pravna osoba i II okr. kao odgovorna osoba u pravnoj osobi u vremenskom periodu od 09. svibnja do 30. kolovoza 2012. godine stupili u poslovni odnos sa Hrvatskom bankom za obnovu i razvitak i to u svojstvu korisnika kredita podnijeli zahtjev za dobivanje kredita od navedene Banke, koji kredit je od strane Uprave HABOR-a i odobren dana 30. kolovoza 2012. godine zaključivanjem ugovora o kreditu br. 031-26400078, u Zagrebu, na adresi Strossmayerov trg 9 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine odobren je kredit u ukupnom iznosu glavnice od 31.378.000,00 kn i to u vrijeme dok je kod I okr. 20% udjela u vlasništvu (temeljnem kapitalu) imao Branko Šegon koji je u navedenom vremenskom periodu bio dužnosnik tj. obavljao poslove pomoćnika ministra u Ministarstvu financija RH, a da I okr. pravna osoba i II okr. odgovorna osoba nisu o stupanju u ovaj poslovni odnos tj. sklapanju ovog ugovora o kreditu sa HABOR-om obavijestili Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa, na adresi u Zagrebu, Ul. kneza Mutimira 5,

- dakle, I okr. pravna osoba i II odgovorna osoba kod pravne osobe nisu obavijestili Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa o stupanju u poslovni odnos s državnim tijelom (HABOR), a što su bili dužni učiniti, budući je u vrijeme stupanja u poslovni odnos s HABOR-om 20% udjela u temeljnom kapitalu I okr. imao Branko Šegon koji je obavljao dužnost pomoćnika ministra u Ministarstvu financija RH, pa je u skladu sa čl. 1. Zakona o sprječavanju sukoba (NN 26/11, 12/12) interesa imao status dužnosnika, - čime su postupili suprotno odredbi iz čl. 50. st. 2. a u vezi sa st. 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa, a uz primjenu čl. 37. Prekršajnog zakona

i z r i č e

za I okr. pravnu osobu novčana kazna u iznosu od 30.000,00 kn (tridesettisućakuna)

za II okr. odgovornu osobu novčana kazna u iznosu od 3.000,00 kn (tritisućekuna)

Temeljem čl. 33. st. 10. Prekršajnog zakona I i II okrivljenici su obvezni platiti novčanu kaznu, putem priložene uplatnice, u roku od 30 (trideset) dana po pravomoćnosti ove presude, a u protivnom postupit će se prema odredbi čl. 34. Prekršajnog zakona.

Temeljem čl. 183. st. 2. Prekršajnog zakona okrivljenici se upozoravaju da će se smatrati da je izrečena novčana kazna u cijelosti uplaćena ako u roku koji im je ovom presudom određen za plaćanje novčane kazne uplate 2/3 (dvijetrećine) izrečene novčane kazne, a koja se plaća putem priložene uplatnice.

Temeljem čl. 139. st. 3. u vezi s čl. 138. st. 2. i 3. Prekršajnog zakona, I i II okrivljenici su obvezni naknaditi trošak prekršajnog postupka u paušalnom iznosu od 500,00 (petstokuna) kn – S V A K I, putem priložene uplatnice, u roku od 30 (trideset) dana po pravomoćnosti ove presude, a u protivnom troškovi će se naplatiti prisilno, temeljem čl. 152. st. 4. i 11. Prekršajnog zakona.

O b r a z l o ž e n j e

Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu, pod brojem PP-DO-30/2014 od 25. srpnja 2014. godine i ispravka optužnog prijedloga broj PP-DO-30/14 od dana 27. listopada 2015. godine, podnijelo je optužni prijedlog protiv okrivljenika, zbog djela prekršaja činjenično i pravno opisanih u izreci ove presude.

Okrivljenici su sudu podnijeli putem odvjetnika u pisanom obliku obranu u kojoj navode kako se ne smatraj krivima za terećni prekršaj iz čl. 50.st.2. Zakona o sprječavanju sukoba interesa ("Narodne novine", broj 26/11 i 12/12. dalje: ZSSI). Oспорava se učin djela u cijelosti. Ističu se da se cjelokupna optužba temelji na utvrđenju iz izreke nepravomoćne odluke Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa (dalje: Povjerenstvo), od dana 7. ožujka 2014. godine, a pri čemu se izostavljaju svi navodi dužnosnika kojima isti oспорava odluku kao i svi navodi dužnosnika iznijeti u žalbi, a iz kojih je više nego nedvojbeno daje odluka neosnovana. Optužnim aktom okrivljenicima se na teret stavlja propuštanje obavješćivanja Povjerenstva o stupanju I. okrivljene pravne osobe, kao pravne osobe iz čl.16. st.1. ZSSI-a, u poslovni odnos s Hrvatskom bankom za obnovu i razvoj, a čime da je povrijeđena dužnost obavješćivanja Povjerenstva propisana čl.16.st.3 ZSSI-a. Okrivljenici ističu da su sa svoje strane poduzeli sve što su razumno mogli poduzeti ne bi li od sebe otklonili odgovornost za predmetnu inkriminaciju. Tako je g. Branko Šegon o namjeravanom stupanju u poslovni odnos I. okrivljene pravne osobe i HBOR-a obavijestio izravno nadređenu osobu - ministra financija Republike Hrvatske, te o istome obavijestio II. okrivljenika kao odgovornu osobu I. okrivljene pravne osobe. II. okrivljenik kao odgovorna osoba I. okrivljene pravne osobe objektivno nije mogao obavijestiti Povjerenstvo o pravnome odnosu s HBOR-om jer niti jedan član sadašnjeg Povjerenstva u vremenu od svibnja do rujna 2012. godini nije još bio stupio na dužnost, a mandat svih članova prijašnjeg Povjerenstva je bio prestao. Okrivljenici upućuju na signifikantnu činjenicu da je Povjerenstvo dužno javno objavljivati sve relevantne odluke, a na službenim internet stranicama Povjerenstva, u dijelu "Događanja", s hiperlinkom na podstranicu koja prikazuje kalendar, nema navedene niti jedne objave prije 6.3.2013. godine kada je objavljen poziv za 5. sjednicu Povjerenstva. Postavlja se opravdano pitanje: "Gdje je objavljen poziv za prvu konstituirajuću sjednicu i slijedeće tri sjednice?" Na navedeno pitanje Povjerenstvo ne može dati valjani odgovor jer se radi o grubom kršenju obveza Povjerenstva iz čl.10. Zakona o pravu na pristup informacijama, a što predstavlja prekršaj iz čl.62. istoga zakona, te okrivljenici predlažu sudu da po službenoj dužnosti protiv aktualnih članova Povjerenstva pokrene prekršajni postupak zbog neobjavljivanja poziva na 1. konstituirajuću, 2., 3. i 4. sjednicu na internet stranicama, a stoje njihova zakonska obveza. Pored navedenoga, činjenični opis djela je nepodoban za postupanje obzirom se okrivljenicima stavlja na teret djelo neobavješćivanja, a da je isto djelo počinjeno "u vremenu od 9. svibnja do 30. kolovoza 2012. godine" iako se navedeno djelo može počinuti samo na jedan, zadnji dan za obavješćivanje, a koji dan u svakome slučaju mora nastupiti prije stupanja u poslovni odnos o kojemu se treba obavijestiti Povjerenstvo. Obzirom na činjenicu vremena učina terećenog djela, ističe se prigovor nastupa relativne zastare, jer su prema optužbi okrivljenici trebali obavijestiti Povjerenstvo najkasnije prije 9. svibnja 2012. godine kada su stupili u poslovni odnos s HBOR-om, a optužni prijedlog je sastavljen i podnesen sudu dana 25. srpnja 2014. godine, dakle, nakon proteka roka od 2 (dvije) godine. Poštujući načelo jura novit curia, upućuje se na odredbu čl.14.c Prekršajnog zakona ("Narodne novine", broj 107/07, 39/13 i 157/13, dalje: PZ), a koja upućuje da se na zastaru prekršajnog progona u predmetnom slučaju treba primijeniti čl.13. Prekršajnog zakona ("Narodne novine", broj 107/07), a koji u st.1. određuje da se progon ne može pokrenuti kad proteknu dvije godine od počinjenja prekršaja. Ujedno, ističe se da ZSSI ne određuje posebni zastarni rok za poduzimanje prekršajnog progona pa se na to pitanje ima primijeniti navedeni PZ. Sumarno, niti u sadašnjem niti u prijašnjem sastavu Povjerenstvo nije djelovalo niti neposredno prije 9. svibnja, a niti "u vremenu od 9. svibnja do 30. kolovoza 2012. godine" pa okrivljenici objektivno nisu mogli postupiti u smislu odredbe čl.16. st.3. ZSSI-a. a nastupila je i relativna zastara s obzirom na zadnji dan kada je trebalo obavijestiti Povjerenstvo. Slijedom svega gore navedenoga, okrivljenici predlažu sudu da i bez održavanja rasprave donese presudu iz čl.182.

PZ-a, te okrivljenike oslobodi od optužbe jer terećeno djelo nisu učinili, podredno da donese presudu iz čl. 81. PZ-a, te odbije optužbu protiv okrivljenika zbog nastupa zastare.

Ovlašteni tužitelj dostavio je sudu podnesak u kojem je iznio činjenice vezane za pisanu obranu okrivljenika u kojoj navodi U prekršajnom predmetu koji se kod naslovnog suda vodi protiv I okr. trgovačkog društva "Facta Vera" d.o.o. i II okr. Tonia Šegona zbog prekršaja iz članka 50. stavka 2. i 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa, imajući u vidu navode iz pisane obrane I i II okrivljenika od 8. srpnja 2015. te podnesaka njihovog branitelja od 8. kolovoza 2015. i 23. studenog 2015., očitujemo se kako slijedi.

Pa tako, navod iz pisane obrane I i II okrivljenika o tome da II okrivljenik kao odgovorna osoba I okrivljene pravne osobe objektivno nije mogao obavijestiti Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa (u daljnjem tekstu: Povjerenstvo) o pravnome odnosu sa HBOR-om jer niti jedan član sadašnjeg Povjerenstva u vremenu od svibnja do rujna 2012. nije još bio stupio na dužnost, a mandat svih članova prijašnjeg Povjerenstva je bio prestao, smatramo irelevantnim glede obveze I okrivljenog trgovačkog društva odnosno II okrivljenika kao odgovorne osobe tog društva da o poslovnom događaju iz članka 16. stavka 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa obavijesti Povjerenstvo jer je za ispunjenje navedene obveze potpuno nebitno kako je organiziran rad Povjerenstva odnosno njegovo unutarnje ustrojstvo. Naime, Povjerenstvo je osnovano još Zakonom o sprječavanju sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti (Narodne novine broj 163/03, 94/04, 48/05, 141/06, 60/08, 38/09 i 92/10) radi provedbe tog zakona, te je ono nedvojbeno postojalo u inkriminiranom vremenu, tj. u kolovozu 2012. Dakle, odredba članka 16. stavka 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa, u tom je vremenu bila u praksi itekako primjenjiva s obzirom da je Povjerenstvo tada faktično postojalo. Pitanja unutarnjeg ustrojstva Povjerenstva, izbora članova, načina odlučivanja o pitanjima iz njegove nadležnosti, te pitanje da li je u jednom trenutku Povjerenstvo bilo u mogućnosti obavljati sve poslove iz svoje nadležnosti zbog prestanka mandata pojedinim članovima Povjerenstva, ni na koji način nisu niti su mogli utjecati na obvezu I i II okrivljenika da postupe po odredbi članka 16. stavka 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa s obzirom da je navedena odredba kogentna i jasno propisuje bezuvjetnu i neotklonjivu obvezu za adresate. Prema tome, nepodnošenje obavijesti u skladu s odredbom članka 16. stavka 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa ne može se opravdati nikakvim prestankom mandata pojedinim članovima Povjerenstva budući je postupanje Povjerenstva po zaprimanju takve obavijesti izvan volje I i II okrivljenika te ih se navedeno, u pogledu ispunjenja njihove obveze, i ne treba ticati. Iz istih tih razloga smatramo nebitnim navod iz podneska branitelja od 8. kolovoza 2015. o tome da u doba kada su okrivljenici trebali postupiti po Zakonu o sprječavanju sukoba interesa nije bila određena osoba koju su okrivljenici trebali obavijestiti o namjeri sklapanja posla, jer su isti bili dužni o tome obavijestiti Povjerenstvo kao državno tijelo, dakle, obavijest su trebali i mogli dostaviti Povjerenstvu, a ne točno određenoj osobi u Povjerenstvu. Nastavno na navedeno valja reći da Zakonom o sprječavanju sukoba interesa nije propisano da takva obavijest mora biti u pisanom obliku, ali je sasvim logično i životno da ista bude u pisanom obliku, naslovljena na Povjerenstvo, iz razloga kasnije dokazivosti da je postupljeno po odredbi članka 16. stavka 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa i radi otklanjanja prekršajne odgovornosti koju propisuje članak 50. stavak 2. i 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa. Kako takva pisana obavijest nikada nije zaprimljena u Povjerenstvo, isto je na temelju vlastitih saznanja o mogućem sukobu interesa pokrenulo postupak pod brojem Si-4/14 te nastavno dostavilo predmet Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske radi pokretanja prekršajnog postupka u smislu članka 50. stavka 2. Zakona o sprječavanju sukoba interesa. Nadalje, navod branitelja iz podneska od 23. studenog 2015. o tome da je Prekršajnim zakonom nedopustivo mijenjati činjenični opis prekršaja na način kako to čini tužitelj te da je tijekom postupka tužitelju dopušteno mijenjati optužni prijedlog samo na način da smanjuje inkriminacije - odnosno na način da odustaje od progona, smatramo netočnim i neutemeljenim na odredbama Prekršajnog zakona. Naime, upravo suprotno navodima branitelja okrivljenika, odredbom članka 176. stavka 1. i 2. Prekršajnog zakona regulirano je pravo ovlaštenog tužitelja da izmijeni (promijeni, suzi ili proširi) optužni prijedlog ili da podnese novi optužni prijedlog, iz čega je dalje razvidno kako je izmjena činjeničnog opisa prekršaja učinjena podneskom od 27. listopada 2015. u potpunosti u skladu s odredbama Prekršajnog zakona. Pritom, nije riječ o nikakvom novom činjeničnom opisu u kojem bi bile opisane nove činjenice i okolnosti, već je u tom izmijenjenom činjeničnom opisu samo precizirano vrijeme počinjenja prekršaja te je stoga i redosljed riječ drugačije posložen, radi razumljivosti činjeničnog opisa. Iako se s obzirom na sve navedeno, u konkretnom slučaju ne radi o novom optužnom prijedlogu, valja istaknuti daje neutemeljen i navod iz podneska branitelja od 23. studenog 2015. o tome da bi u pogledu novog optužnog prijedloga tužitelj bio u obvezi prije toga dostaviti okrivljenicima obavijest u smislu članka 109.a Prekršajnog zakona, jer smatramo da se na takve

slučajeve ima primijeniti odredba članka 176. stavka 2. i 3. Prekršajnog zakona koja propisuje da će se izmijenjeni optužni prijedlog dostaviti okrivljeniku odnosno da će se okrivljeniku u svakom slučaju pružiti mogućnost usmenog ili pisanog očitovanja o izmijenjenom ili novom optužnom prijedlogu. Obveza dostavljanja pisane obavijesti iz članka 109.a Prekršajnog zakona i pitanje nastupa relativne zastare po Prekršajnom zakonu objavljenom u Narodnim novinama broj 107/07, dolazili bi u obzir samo u slučaju podnošenja novog optužnog prijedloga koji se ne bi odnosio na događaj koji je predmet optužbe u postojećem prekršajnom predmetu niti na s njim usko povezani događaj.

U dokaznom postupku sud je obavio uvid u ugovor koji je sklopljen između I okr. Facta Vera d.o.o. i HBOR-a, ugovor br. 031-26400078 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine kojim je odobren kredit u ukupnom iznosu od 31.378.000,00 kn od dana 30. kolovoza 2012. godine, prema ugovoru isti je sklopljen između Hipo Alpe Adria Bank d.d. Zagreb, Slavonska av. 6 i I okr. Facta Vera d.o.o., putničke agencije za turizam i trgovinu Zagreb, Jarunska cesta 31, zastupane po Toniju Šegon, koji je ovlašten za zastupanje pojedinačno i samostalno (korisnik kredita i založni dužnik), između Sun corporation d.o.o. za turizam, putnička agencija Vela Luka, zastupan po Toni Šegon, koji je ovlašten za zastupanje pojedinačno i samostalno, te uveden kao založni dužnik zajedno sa Goranom Šegon i Brankom Šegon, svi iz Zagreba, Vinogradi 72, prema potpisima korisnik kredita i založni dužnik je I okr., uz založne dužnike Toni Šego i Branka Šegon, kreditor HBOR, kao kreditom je Hipo alpe Adria Banka d.d., a založni dužnik i jamac Sun corporation kod koga je založni dužnik Goran Šegon, ugovor je javno bilježnički ovjeren 04. rujna 2012. godine, sud je pročitao ispis Internet stranice odv. ureda Galetović od dana 09. srpnja 2015. godine prema kojem ispisu je upućen dopis Povjerenstvu za odlučivanje o sukobu interesa u Zagrebu, uvid u Internet stranicu navedeno ureda od dana 23. srpnja 2015. također prema navedenom Povjerenstvu sa svrhom da se podastru dokazi o tome kada je Povjerenstvo počelo djelovati, uvid u očitovanje ovlaštenog tužitelja koje je sudu dostavljeno 14. prosinca 2015. godine, uvid i pročitao dopis Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa od dana 15. veljače 2016. godine, koje je ovo Povjerenstvo uputilo na zahtjev suda da se očituje o načinu na koji je Povjerenstvo u kritično vrijeme prema optužnom prijedlogu bilo оформljeno u skladu sa odredbom čl. 30 – 41 Zakona o sprječavanju sukoba interesa i je li u to vrijeme bez obzira je li Povjerenstvo bilo оформljeno, radila Stručna služba Povjerenstva – Ured Povjerenstva, tj. je li obavljao svoje poslove u skladu sa čl. 40. navedenog Zakona.

Nazočna odvjetnica u završnoj riječi navodi da predlaže da se I i II okr. oslobode od optuženja budući kod istih nisu utvrđeni elementi krivnje glede počinjenje prekršaja, u inkriminirano vrijeme postojala je neizvjesnost glede postupanja sukladno Zakonu o sprječavanju sukoba interesa, u slučaju da budu proglašeni krivim predlažem sudu da uz primjenu čl. 37. PZ-a okrivljenicima izrekne kazne u ublaženom iznosu uzimajući u obzir protok vremena od eventualnog počinjenja do donošenja presuda.

Cijeneći obranu okrivljenika i izvedene dokaze u smislu odredbe čl. 88. st. 2. Prekršajnog zakona (NN 107/07), ovaj sud nije prihvatio obranu okrivljenika ocjenjujući je neutemeljenom, te iznijetom u cilju izbjegavanja prekršajne odgovornosti okrivljenika.

Sud je poklonio povjerenje dokazima izvedenim na glavnoj raspravi, prvenstveno dokazu kojeg je dobio uvidom u ugovor koji je sklopljen između I okr. Facta Vere d.o.o. i HBOR-a br. 031-26400078 od dana 30. kolovoza 2012. godine, iz kojeg je neprijeporno zaključeno da je ovim ugovorom I okr. dobila kredit kao korisnik kredita od strane navedene banke, koja je kao razvojna i izvozna banka sa osnovnim ciljem poticanja razvitka hrvatskog gospodarstva, pa se HBOR smatra državnim tijelom u smislu odredbi Zakona o sprječavanju sukoba interesa.

Nadalje, sud je također neprijeporno utvrdio da je sklapanjem društvenog ugovora od dana 07. listopada 2008. godine Branko Šegon iz Zagreba, Vinogradi 72, rođen 25. prosinca 1956. godine član društva Facta Vera d.o.o. iz Zagreba, Jarunska cesta 31, uz ostale imenovane članove stekao poslovni udjel u navedenoj pravnoj osobi koji iznosi 20% od ukupnog kapitala.

Nadalje, sud je neprijeporno utvrdio da je Branko Šegon temeljem odredbe čl. 1. Zakona o izmjenama Zakona o sprječavanju sukoba interesa (NN 12/12) u kritično vrijeme bio dužnosnik u smislu navedenog Zakona, budući je u to vrijeme obnašao dužnost pomoćnika ministra financija RH.

U pravu je ovlašteni tužitelj kada u svom odgovoru na pisanu obranu okrivljenika u odnosu na dio obrane u kojem se govori o načinu djelovanja i vremenu u kojem bio djelovalo Povjerenstvo za sprječavanje sukoba interesa, ocjenjujući da okrivljenici nisu bili onemogućeni na bilo koji način da ne ispune svoju obvezu tj. da navedeno Povjerenstvo obavijeste o sklapanju ovog ugovora sa HBOR-om, tako da je točno da je podnesak branitelja od 08. kolovoza 2015. godine kao i navedeni dio obrane je nebitan u ovom postupku da bi se utvrdilo činjenično stanje, a time i odgovornost okrivljenika.

Okrivljenici u svojoj obrani između ostalog navode i činjenicu da nije točno niti određeno vrijeme podnošenja ove obavijesti, međutim, sud je ocijenio da bi vrijeme bilo određeno na takav način da su okrivljenici imali mogućnost da navedenu obavijest dostave i na sam dan zaključivanja ugovora, dakle 30. kolovoza 2012. godine. Uz ovu činjenicu, sud vezuje i svoje mišljenje da je neopravdan prigovor zastare prekršajnog progona okrivljenika, jer se dan 30. kolovoza 2012. godine ocjenjuje kao vrijeme počinejnja prekršajnog djela, optužni prijedlog je zaprimljen na sudu 25. srpnja 2014. godine, pa je neupitno utvrđeno da nema govora o nastupanju zastare, i da su u pogledu ovog prigovora u potpunosti ispoštovane odredbe čl. 13. i čl. 13a Prekršajnog zakona (NN 107/07, 39/13, 1 57/13, 110/15).

Nadalje, sud je u tijeku postupka zatražio očitovanje od Povjerenstava za odlučivanje o sukobu interesa upravo vezano za navode u obrani okrivljenika, tj. o navodima da je postojala nemogućnost da bi se ova obavijest podnijela zbog ne djelovanja navedenog Povjerenstva, jer u navedeno vrijeme prema obrani Povjerenstvo nije bilo oformljeno u skladu sa odredbama Zakona o sprječavanju sukoba interesa. Prema navedenom dopisu razvodni je da u kritično vrijeme su u potpunosti bile oformljene i obnašale sve svoje poslove stručne službe Povjerenstva, tako da su bili obavljani svi administrativni i tehnički poslovi, pa tako i zaprimanje svih pismena i davanje svih odgovora vezano za nadležnost povjerenstva, a što je najbolje razvidno po zaprimanju i javnoj objavi izvješća o imovinskom stanju dužnosnika, pa je na taj način održan institucionalni kontinuitet Povjerenstva do stupanja na dužnost sadašnjeg potpunog saziva Povjerenstva.

Dakle, uvažavajući ove navode, sud je odbacio obranu okrivljenika u ovom djelu, i ocijenio da nije bilo nikakve zapreke vezano za djelovanje i rad Povjerenstva da se navedena obavijest ne bi mogla dostaviti navedenom tijelu, a prema navodima ovlaštenog tužitelja obavijest I okr. pravne osobe vezana za navedeno sklapanje ugovora nije zaprimljena u navedenog Povjerenstvu.

Sud je u potpunosti prihvatio navode ovlaštenog tužitelja u odnosu na prigovor obrane da se u tijeku postupka mijenjao činjenični opis prekršaja, i da bi u tom slučaju bilo neophodno da kod izmjene optužnog prijedloga primijeniti odredbu čl. 109a Prekršajnog zakona.

U tijeku postupka nije došlo do izmjene optužnog prijedloga, što pravno i postoji mogućnost do zaključenja glavne rasprave, naime u tijeku postupka ovlašteni tužitelj izmijenio je optužni prijedlog, ali nije došlo do izmjene bitni obilježja u činjeničnom opisu, već je samo došlo do drugačijih iznošenja činjenica radi veće razumljivosti, dakle ne radi se o nikakvoj izmjeni optužnog prijedloga vezano za iznošenje novih činjenica u odnosu na bitno obilježje prekršajnog djela, iz tog razloga nije bilo potrebne niti zakonskog osnova da se primijeni odredba čl. 109a Prekršajnog zakona.

Na opisani način utvrđene su, u smislu odredbe čl. 88. st. 2. Prekršajnog zakona (NN 107/07) sve činjenice koje terete okrivljenike i koje im idu u korist. Stoga je sud ocijenio da je činjenično stanje dovoljno razjašnjeno za donošenje odluke o prekršaju, ocijenio da u tijeku postupka nisu pružene činjenice niti predloženi od strane obrane novi dokazi i njihovo izvođenje koji bi uputili na drugačiji zaključak te je u smislu odredbe čl. 183. Prekršajnog zakona (NN 107/07) donijeta presuda kojom je okrivljenike proglasio krivima.

Stoga je sudac okrivljenike proglasio krivima za djelo prekršaja opisano u izrijeku presude, te im je utvrdio iznos novčane kazne koja odgovara značaju i težini počinjenog djela prekršaja, kao olakotnu okolnost cijenio činjenicu da u postupku nisu utvrđene štetne posljedice nastale prekršajnim djelom, osim što djelo predstavlja povredu javnog poretka, kao i pravila društvene discipline, te je cijenio dosadašnju nekažnjavanost okrivljenika, a prema izvatku iz evidencije Odjela za prekršajne evidencije Ministarstva pravosuđa RH, tako da je istima izrekao novčanu kaznu u iznosu iz izrijeka ove presude uz primjenu odredbe čl. 37. Prekršajnog zakona, očekujući da će se na okrivljenike utjecati te ih spriječiti u ponovljenom činjenju prekršajnih djela.

Odluka o troškovima prekršajnog postupka temelji se na citiranim zakonskim odredbama, a visina paušala određena je prema duljini i složenosti postupka, u skladu s Rješenjem o određivanju paušalnog iznosa za trošak prekršajnog postupka (NN 18/13), kojom je paušalni iznos određen u rasponu od 100,00 do 5.000,00 kn.

U Zagrebu, 24. ožujka 2016. godine

Zapisničarka
Gordana Oršić v.r.

Sutkinja
Slavica Radić v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 8 (osam) dana od dana dostave prijepisa presude. Žalba se podnosi pismeno u dva istovjetna primjerka, putem ovog Suda, bez naplate takse, na adresu: Prekršajni sud u Zagrebu, Zagreb, Avenija Dubrovnik 8, pozivom na gornji broj, a o istoj odlučuje Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske.

Dostavna naredba:

1. I okrivljenik: FACTA VERA d.o.o., Zagreb, Jarunska 33

II okrivljenik: Toni Šegon, Zagreb, Vinogradi 72

2. Odvjetnik Davor Galetović, Zagreb, Nemčićeva 7

3. tužitelju Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu, Zagreb, Ul. grada Vukovara 84

4. pismohrani

Za točnost opravka
Gordana Oršić